

dertil givne allerhøieste Bemyndigelse tager det af ham i Landsthingets 2det Møde Tirsdagen den 6te Oktober s. A. fremsatte Lovforslag om „en overordentlig Bevilling til Befæstninger“ tilbage.

Bed Folkethingsmanden for Kjøbenhavn's 8de Valgtreds (N. F. Navn) er modtaget et Andragende fra pensioneret Stibshygger af Marinens Haandværkerkorps Eduard Hansen Klein af Kjøbenhavn om højere Pension. Det vil blive tilstillet Udvalget for Andragender.

Efter at Afstemning over Fællesudvalgets Indstillinger havde fundet Sted i Gaar, burde der have været stemt over Lovforslaget i den Form, det havde faaet ved denne Afstemning. Dette skete dog ikke, men Feilen kan gjenoprettes, naar Thinget vil samtykke i, at en saadan Afstemning nu finder Sted, inden vi gaa til den paa Dagsordenen opførte Sag, Hvis Ingen gjør Indsigelse, antager jeg, at Samtykket gives. (Ophold). Det er saaledes givet.

Man gik derefter til Afstemning, hvorved

Forslag til Lov om Foranstaltninger til at modvirke Arbejdsløsheden samt til at formindske den derved foranledigede Nød i den Form, det havde faaet ved Afstemningen over Fællesudvalgets Indstillinger (se Tillæg C)

vedtoges enstemmig med 54 Stemmer.

Første Viceformand (Høgsbro): Meddelelse herom vil nu blive givne Landsthinget.

Man gik derefter til den eneste paa Dagsordenen opførte Sag, som var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Danmarks Riges gennemførte Grundlov af 5te Juni 1849.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1507 ff.)

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Berg: Man skal ikke bekyrde den høitærede Finanzminister for, at han følger Forhandlingerne her i Salen med nogen

særlig Interesse. End ikke hans eget Grundlovsforslag har kunnet opmuntre ham til at komme til Stede ved Begyndelsen af Forhandlingerne. — Den høitærede Finanzminister kalder sit Forslag et Tillæg, og han bemærkede ved Indbringelsen, at det ikke forandrer noget Positivt i Grundlovens Bestemmelser. Formelt har han Ret. Det Tillæg, dette lange Stykke, som her staar, der skal indføres i vor letfattede og let overstuelige Grundlov, forandrer ikke formelt noget af, hvad der hidtil har staaet i Grundloven. Men naar den værdige Finanzminister siger, at det ikke forandrer noget Positivt, saa forstaar jeg ikke, hvorledes han definerer Ordet „positivt“, thi efter min Opfattelse er dette Forslag som en Bombe, der skydes gennem hele Grundloven, saaledes at der ikke bliver en eneste reel positiv Bestemmelse tilbage, som har Betydning for Folkfriheden i Danmark. Hvordan er den positive Ret efter Grundloven? Her omhandles jo navnlig Bevillingsretten, og jeg henholder mig til Bestemmelserne derom. I denne Henseende have vi jo Bestemmelserne i § 49 at henholde os til. Vi kende Bestemmelsen, og dog ønsker jeg at oplæse den af Hensyn til Tidenden i Forbindelse med, hvad jeg i Øvrigt vil sige. „Forinden Finanzloven er vedtagen, maa Statterne ei opkræves. Ingen Udgift maa afholdes, som ikke har Hjemmel i Finanzloven eller i en Tillægsbevillingslov“. Hvorledes har denne Bestemmelse i Forbindelse med Bestemmelserne i § 48 itidse været forstaaet, indtil vi fik det ny Regjeringsystem, som repræsenteres af det nuværende Ministerium? Selvfølgelig har den været forstaaet saaledes, at ethvert Ministerium lever paa Rigsdagens Tillid for et Aar ad Gangen. Vi faae Finanzloven gjældende for et Aar, saa leve Ministrene paa den; men, naar de komme til Rigsdagen ved dens ordinære Sammentræden i Oktober med deres Finanzlovsforslag efter § 48, vide de, at de ingen som helst Sikkerhed have for, at deres Liv strækkes ud over den 31te Marts, idet Rigsdagens Bevillingsret efter denne Paragraf er ligesaa positiv som klar, og naar det ikke lykkes Regjeringen at faae Penge eller at faae de Bevillinger, som de tro kræves til Regjeringens forvarlige Førelse, da er deres Liv affaaaret. I den Forstaaelse blev Bestemmelsen indsat i § 49, og i den Forstaaelse staar den endnu. Der er ikke sket nogen som helst Misforstaaelse af dette ved de Forhandlinger, der i Øvrigt ere foregaaede om Grundlovens Forandring siden. Man drøftede 1849, om der ikke kunde opstaa Tilfælde, hvor en saadan Bestemmelse kunde frembringe Vanskeligheder for Statens